

Publicerad 2005-11-19 18:54 av Isobelle

Vad gör man när en stuntman dör?

En stuntmans död

Vad gör man när en stuntman dör

Hans som vant ska klara alla fall och slag

Vad gör man den dag

han inte reser sej efter den där trippla volten utför stupet

när han ligger orörlig med dödens biljet

vilandes i handen

bunden av blodsbanden

som sipprar trygghetens ilusion röd

han som allid ska resa sej upp, le och fråga

var det där bra, eller ska vi ta det igen?

som om ingenting hade hänt

Han som tränat hela sitt liv på att falla vackert

tryggt landa stadigt med båda fötterna på marken

som fysikens lagar inte rår sej på

Han som tryggt bärs upp av säkerhetslinor

landar säkert på mjuka mattor

En proffesionell stuntman

ska ju vara självklar, oskadd, osårbar

han som vet vad han gör

vad gör man när stålmannen dör?

Hur går det då för mej

jag har varken linor eller mattor

när jag voltar fram igenom livet

vår trygghet, vi så självklart tar för givet

och jag kan inte acceptera, kan inte filtrera bort det faktum

att varje stund kan vara vår sista.

och jag kan inte frontrera, vågar inte avkryptera

sanningen att ingen lever längre än ens privata tillgång av tid

vår varsinna blomma som knoppar, blommar, vissnar och dör

livet som föder livet som förgör

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Isobelle med Poeter.se id #5525 innehar upphovsrätten